

høiere Embedsmænd. Jeg skal dertil bemærke, at disse Embedsmænd saavel som andre egentlig ikke saa direkte Friort til Statsbanerne; der meddeles dem visse Kort ifølge en Overenskomst, der finder Sted mellem Statsbanerne samt de private Baner og Dampskibsselskaber. Noget, som alle Vegne finder Sted. Disse Kort disponerer Indenrigsministeren noget friere over, og der kunde vel være særlig Grund til at give saadanne Kort til Mænd i den høiere Administration, med hvilke Regjeringen saa vidt muligt maa søgte let at kunne konferere. Det Andet, det ærede Medlem antede over, var, at vi gav saa mange Kort til velgjørende Foreninger. Det er nu ikke saa ganske Tilfældet, i alt Fald kun høist undtagelsesvis, men ganske vist gives der fra Statens Side en hel Del Friort, som anvendes ligesom i barmhjertigt Diemed, naturligvis ikke uden Kritik, men dog i ikke saa ringe Omfang. Det indrømmer jeg, og det har man altid billiget; der har været forhandlet flere Gange ogsaa om disse Ting i Finantsudvalget. Jeg haaber, at man fremdeles vil billige det. Jeg kan forsikre om, at der er Mangfoldige, som ville ind under dette Hensyn, men som man ubeløfter, og jeg kan forsikre det ærede Medlem for, at der ikke er nogen Uge, uden at man har Anmodninger derom, og saar at høre den største Misfornøielse over, at man ikke vil gaa videre. Jeg skal nævne et enkelt Forhold for derved at illustrere, at man er temmelig streng. F. Ex. de kjøbenhavnske Skolebørn, som sendes paa Landet om Sommeren for at komme i fri Luft nogle Uger, saa ganske sikkert fri Rejse paa Sernbanerne, og det er en ren Barmhjertighedsgerning, synes jeg, passende for Staten. Desuden Sygepleierekster og mange Andre i samme Retning. Derimod har man negtet at give fri Rejse til Børnene fra Provindserne, der skulle ind til Kjøbenhavn. Thi det er ingen Barmhjertighedsgerning; det kan være meget nyttigt, tilfredsbrille deres Videbegjærighed, undertiden ogsaa andre Diemed, men det ærede Medlem vil se, at det her stiller sig forskjelligt fra de andre, jeg nævnte. Derfor har man ofte maattet høre haarde Bebreidelser. Der eksisterer ikke nogen Forening her i Landet med filantropisk Formaal, der afholdes ikke en eneste Sammentomst af denne Art, uden at der forlanges fri Rejse eller dog fri Hjemrejse, og man er yderst misfornøiet, naar man ikke kan faae det. Sidste Udstillingsommer gif det jo overordentlig vidt med Frirejser, i alt Fald fri Hjemrejse, saa at Statsbanerne i Stedet for at lukre videre ved Udstillingen somme Tider være nær ved at befordre altfor

Mange gratis. Der er jo ogsaa en anden Maade, hvorpaa man kan lette Rejser for Foreninger, nemlig ved at give dem Extratog, og det er Noget, der benyttes i stort Omfang f. Ex. af politiske Foreninger. De faae nemlig aldrig Rabat af Sernbanerne; det er en fast Regel, der følges. De maa tage Extratog. Man er misfornøiet dermed; men det turde dog vise sig at være rigtigt, at Administrationen har taget det Standpunkt. Saa siger det ærede Medlem, at Rigsdagsmændene burde have fri Rejse med Statsbanerne hele Aaret rundt, og det ærede Medlem siger, at deres Rejser tildels se i det Offentliges Interesse, fordi de beskæftige sig med offentlige Anliggender. Det er tjender jeg nu ikke. Det ærede Medlem vil jo vide, at indenfor visse Grændser er den nuværende Indenrigsminister gaaet med til at tilstede nogle Frirejser paa Sernbanerne for Rigsdagsmændene, nemlig under Rigsdagsamlingerne, thi det kan jo til en vis Grad siges, om ikke at være i det Offentliges Interesse, saa dog at hænge sammen med en offentlig Virksomhed, og det har efter min Mening været rigtigt og billigt af den simple Grund, at de ærede Medlemmer, der bo i Provindserne, maa jo med et ikke ringe økonomisk Offer opholde sig i Kjøbenhavn. At lette dem noget Besøgene i deres Hjem under Rigsdagsamlingen synes jeg Staten med Føje kan gjøre. Men noget helt Andet bliver det, naar der er Tale om Friort for hele Aaret til Enhver, der er Medlem af Rigsdagen. Det tror jeg ikke er rigtigt og tilraadeligt. Jeg beklager altsaa forsaavidt, at jeg ikke kan være enig med det ærede Medlem i, at man kunde passende træffe en saadan Foranstaltning, som der kan siges overmaade Meget imod fra et almindeligt Standpunkt, — at der fra den individuelle Rigsdagsmands Side kan siges Endel for det, misfjender jeg ingenlunde. — Et andet æret Medlem for Hjørring Amts 1ste Valgtreds (Nyholm) var stærkt inde paa Sernbaneforholdene og høist misfornøiet med den Ordning, som der skal træffes. Jeg fortænter aldeles ikke det ærede Medlem i, at han meget varmt taler Frederikshavns Interesser, de ganske særlige Interesser for det Sted, hvor det ærede Medlem er valgt. Det finder jeg høist naturligt, men jeg vilde ønske, at det ærede Medlem dog havde taget lidt mere Hensyn til, hvad der er fremkommet fra anden Side, og ganske særligt til, hvad der er ophjst af mig. Jeg tror ikke, det ærede Medlem behøver at frygte for, at Farten Gøteborg - Frederikshavn falder bort; derom er mig Intet bekjendt. Der-